

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 8

AUGUSTI 1961

ÄRGÅNG 2

ORMANDEN – DEN LISTIGE

Det är anden från Edens paradis och öknen, som har givit oss en annan religion än den Gud gav oss genom Jesus Kristus och hans apostlar. Hans framtida uppgift är också att förändra, vad Gud har sagt och givit. I stället för nyfödelsefrälsningen har han givit oss ceremonireligion och uppfostringskristendom. I stället för pånyttfödelse med levande erfarenhet gav han oss den som är utan vittnesbörd (i barndopet och barnbestänkelsen). i stället för kraft av höjden genom att motaga den helige Andes gåva (Apg. 2:38) gav han oss våra egna försök med viljeanstängningar och fysisk kraft i köttet. I stället för visdom från Gud gav han oss visdom genom mänsklig lärdom, som ofta var tillkommen "genom människornas illfundighet i villfarelsens ränker" (Ef. 4:14) I stället för den bibliska församlingen, som är den med Kristus trolovade bruden (2 Kor. 11:2), kom det fram en kvinna — "som var klädd i purpur och scharlaken och skimrade av guld och ädla stenar och pärlor och hade i sin hand

SEVERIN LARSEN

en kalk av guld, full av styggelser och hennes skörlevnads orenligheter." Denna kvinna var av naturen ett med anden från Eden; och då Kristi lära och religion fick makt över världen, skapade ormanden denna scharlakansklädda kvinna ett andligt skökoväsen, och hon blev moder till skökorna och styggelserna på jorden (Upp. 17:4—5). Genom detta skökoväsen blev det en hel del förändringar. — Guds ord miste sin auktoritet, och skökans herrar blevo de ledande; vad de verkligen hade sagt och sade gällde som maktord. Det blev därför i många stycken mycket annorlunda.

I stället för att församlingen förut hade varit i världen men icke av världen var nu världen i församlingen och församlingen i världen. I stället för att världen förföljde församlingen, förföljde församlingen dem, som icke ville vara med dem. Förut uteslöt församlingen "den som var ond" — syndaren —, nu uteslöt syndaren den gode — den som var frälst.

Tjänandet, det som bibeln kallar tjänandet i Andens nya väsende (Rom. 7:6), blev helt förändrat. — I stället för tjänandet i anden blev det ceremonitjänst i köttet; i stället för enfaldiga och heliga män av folket, vilka voro ledare den tid, då församlingen var bevarad i trolovningens frälsning, blev det nu höga herrar med en lång rad av fina titlar.

Till att börja med var det enfaldiga, av Gud upplysta män, i bibeln kallade apostlar, profeter, evangelister, herdar och lärare (Ef. 4:11). Men när den falske ormanden fick skökeväsendet infört, blev det helt andra, finare titlar. Det blev kardinaler och påvar o. s. v., och sedan — då man skulle förbättra ställningen, blev det teologie doktorer, professorer i teologi och många andra värdiga titlar. Man klädde sig i denna världens fåfänglighet, för att folket skulle se, hur stor församlingen hade blivit. Det var den gamla visan från kunskapens träd om igen: "Det var en lust för ögonen och ett ljuvligt träd, eftersom man därav fick förstånd".

Själva gusstjänstordningen blev helt förändrad av den falske anden. Det blev en hel del infört, som var främmande för den första tiden, då Kristi trolovade brud hade hand om den offentliga tjänsten. I stället för att som förut, hela menigheten utgjorde ett heligt prästerskap, blev det nu ett prästerskap skilt från det övriga folket. Det blev slut med folkets tjänst, och ett slags enmanstjänst blev införd. I stället för att hela församlingen endröktigt höjde sin röst och bad (Apg. 4:24), nöjde man sig med att prästen sade: "Låtom oss bedja!"

I stället för att den ene efter den andre kunde deltaga och många voro skickade för tjänandet, blev det nu så, att en eller två — ofta alls inte skickade — fingo uppdrag att leda det hela. I stället för hjärtats och andens sång i och av församlingen blev det nu en hel del konstgjord sång.

— Och då man icke levde i vad man sjöng, kom lögnens ande — den som uppenbarade sig i Eden — även in i sången. Djävulen föredrager gärna sång, bara det inte är "Herrens sång" (1 Krön. 25:7).

I stället för tacksägelse och tillbedjan blev det — underhållningar. I stället för att dagligen vara tillsammans omkring bönen, ordet, brödraskapet och brödsbrytandet, samlades man nu en gång i veckan till högtidlig andakt. I stället för den härliga sången i anden (1 Kor. 14:15) blev det mäsas, och det av en i stället för av många. Kaffefester kommo i stället för kärleksmåltider, tomt prat i stället för andliga samtal. Baktal kommo i stället för kärlek. Partiväsen i stället för ett hjärta och en själ i det hela. Föreningsliv i stället för församlingsliv i Anden. Herrar med jordiska förmågor sattes till ledare och tjänare, fastän de voro främmande för himmelens rikedomar: — "full av helig Ande och tro". Kvinnoför-

DET GJORDE GUD!

På ett möte i Jönköping, lördagen den 4:e februari, kom två unga makar fram. De var icke frälsta men begärde förbön. Hust-run var judinna och kunde inte svenska(Hon hade tuberkulos i bägge lungorna. Hennes make tolkade mig till engelska då jag frågade henne om hon ville överlämna sig åt Gud och tjäna honom av hela sitt hjärta. Då hon jakande besvarat frågan bad jag till Gud för henne och Guds Ande ingav mig att bedja på engelska. Då sade hennes man: "Bed till Gud också

reningar med fester, där man äter upp för trettio kronor och ger femton till missionen, kommo till stånd. Tomt sinne kom i stället för andeuppfyllelse, skämt i stället för hjärtats fröjd i Gud. Fåfänglighet i stället för ödmjukt sinne. Religiöst skryt av sin egen religion och vad man själv utfört i stället för upphøjelse genom Kristi nåd. Storhetsgalenskap i kyrkorna i stället för ödmjukhet och naturlighet. Applåder och fotstampningar i stället för hallelujarop och högljudd tacksägelse o. s. v. Allt detta tycker den halvreligiösa anden om — han, som mötte upp med Eva, vår första moder, och med Kristus, den livgivande anden.

Må Gud bevara oss för denne ande!

Ju mer vi kunna bli bevarade från hans religiösa politik, desto mer kunna vi leva inne i Guds rikes frälsning, som är oss given genom Jesus Kristus och i den helige Ande.

Taget ur boken:

*Sju främmande andar
sedda i skriftens ljus*

Utgiven av OM:s förlag 1925.

för mig, jag vill bli frälst nu." Då vi låg på knä sida vid sida anförtrorde han mig att han gått ut och in i olika kyrkor och samfund i 4 år men inte funnit vad han sökte, men då han i kväll kom in i mötet blev han djupt gripen av denna väckande och frigörande trosatmosfär som Herren hade utgjutit över oss. Han sade: "Detta är vad jag sökt, detta är verkligheter. Han blev härligt frälst den kvällen. Efter detta var han med i flera möten och jag frågade hur det stod till med hans fru. Enligt läkares utlåtande hade ingen förändring ägt rum, berättade han, men själv höll han envist fast vid att Herren hade gripit in. Han talade även om att hans fru hade börjat läsa Nya Testamentet vilket hon som judinna inte gjort tidigare. Judarna tror ju i allmänhet inte att Jesus är den utlovade Messias.

Sedan jag under flera månader ingenting hört från dessa vänner fick jag i dagarna ett brev från Australien ur vilket jag vill citera ett kort avsnitt, där han själv berättar händelseförloppet.

Jag kanske inte nämnde för dig att vi ämnade utvandra till Australien. Vi skulle rest redan i slutet av december 1960, men så blev vi hindrade av denna "tbc-demon" och resplanen blev uppskjuten.

Enligt röntgendoktorerna i Ljungby, Broby sanatorium och senast i Hälsingborg där vi bodde före avresan till Australien; "Ni kan absolut inte tänka er att få något friskintyg för er detta året; vi skall se vad vi kan göra nästa år 1962."

Min fru kom till Broby sanatorium 7 feb. och hon utskrevs därifrån 26 feb. under "vilda protester" från överläkaren. De ämnade behålla henne 5 mån. Rönt-

MIDNATTSROPET

utkommer varje månad.

Red och ansv. utg. **Arne Imsen**

Medarbetare:

Donald Bergagård

Tidn. adress:

Box 6016, Örebro 6

Telefon 13 19 68

Postgiro 57 16 20

Lösnummer 60 öre

Pren. kr. 6: 50 pr år

Detta nummer 1 kr.

genbilderna visade ingen förbättring där. Blodsänkan visade 59 mot normalt ca 2.

Så kom vi till Hälsingborg och besökte dispensären där och fick medicin utskriven för hemmabruk.

Efter en månads medicinering togs åter en röntgenbild, men heller ej nu någon större förändring. "Blodsänkan" var dock ner vid 16.

Endast en vecka senare tog jag en schans och besökte konsulatets egen läkare för röntgen. Han förklarade då 2 maj, att han ej såg någon tbc-demon, endast gamla förändringar och vi fick visum för Australien, samma dag. Blodsänkan var nu nere vid normalt 2. Pris ske Gud och Jesus för att de ej rättar sig efter doktorer och andra överhetspersoner" Jesu-blodet förmår allt.

Denna försening på 4½ månad kostade mig en massa besvär med doktors-besök, medicinering m. m. Och kostade mig en avsevärd summa pengar, ty jag var hela tiden utan arbete. Men Tack o. Lov o. Pris ske Gud och Jesus, dessa besvärligheter gjorde att jag blev frälst i Jesu-blodet.

Men jag fick dubbel igen mot vad jag förut hade — "Ty jag blev frälst." Job. 42:10.

Då jag läste om edra möten i tidningen Expressen kände jag inom mig att här var detta som jag sökt efter i mer än 4 år. Detta var kanske sista möjligheten för mig — "tiden är nära."

KALLAD AV GUD!

Mark. 16:15.

Och han sade till dem, gå ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat.

Det är vad Herren har givit befallning om, och jag önskar att göra det som han befäller. Ty är man inte lydig Gud och går den väg som han har stakat ut, blir det ingen glädje eller seger i vårt kristusliv, men när vi lyder Herren och går hans väg, får vi uppleva en underbar glädje och frid i våra hjärtan. Det står i en sång. Tänk vilken underbar nåd av Gud att vi får vara hans sändebud och till den döende världen gå för att hans kärlekssåde så.

Jag har i många år känt en kallelse i mitt hjärta och en dragning mot de nordliga trakter men har tyckt att Gud har krävt så mycket och att det blev så mycket att försaka av vad jag hade planerat o. tänkt mig här i livet. Men hur står det i Jes. 55:8—9. "Se mina tankar äro icke edra tankar och edra vägar äro icke mina vägar," säger Herren. Gud har andra vägar och tankar med våra liv. Det är gott att helt och fullt få lägga sig i hans händer för då vet jag att det går framåt, även om det många gånger ser mörkt och hopplöst ut är det underbart veta att vi har en Frälsare som ser oss och hjälper oss i varje situation. Jag är glad att jag nu fått nåd att säga ja till den kallelse som Gud gett mig och är nu i Lappland för att rädda själar för himmelen och jag vet att Herren skall vara med och stadfästa sitt ord med efterföljande under tecken. Mark. 16:20. Till sist ett ord i Upp. 14:15. "Låt din lie gå och inbärga skörden, ty skördetiden är kommen och säden på jorden är fullt mogen till skörd."

Gunther Krögli

Ulla och Gunter Krögli

Även jag känner mig tacksam till Gud att jag fått nåd att svara ja på hans kallelse och gå den väg som han vill. Nog kan det kännas svårt ibland men glädjen som vi äger i Jesus övervinner alla svårigheter och prövningar som vi möter på vår väg genom livet.

Tänk att i unga år få lämna sitt liv i Jesu händer och tjäna honom med det pund han givit oss. Vi förmår ingenting i oss själva men vi får lägga vår svaga hand i hans starka och han skall föra oss fram enligt sitt löfte.

Vi känner vi är i stort behov av förbön och önskar att du som läser dessa rader skall vara med och bedja för oss och för Lapplands folk att Gud må komma ibland oss och frälsa själar. Djälvulen rasar som aldrig förr och försöker hindra Guds verk men i namnet Jesus skall vi segra. Halleluja!

Tror inte vi har så lång tid kvar att verka för Gud, för snart kommer han som komma skall och har med sig lön, och vi skall få vara med och fira Lammets bröllop därhemma. Upp. 22:12—19:7.

Ulla Krögli

**SPRID MIDNATTSROPET
TILL VÄNNER OCH
BEKANTA**

LOVEN GUD I FÖRSAMLINGEN!

David, Israels ljuvliga sångare, var en kristen, som kände till jubel och lovprisning. Han kände också väl till vilken mäktig kraft, som utlöstes genom lovsången. Därför uppmanar han oss genom sina psalmer gång på gång, att vi skall prisa Herren.

Låt oss se på lovprisningens stora värde för oss som enskilda och församling. Genom vår lovprisning skapar vi tro, där det råder nöd, bekymmer och svårigheter. En lovprisande kristen bär en frisk trosatmosfär med sig var hon går. Detta vet satan, och därför gör han allt han kan för att stänga till munnen på dessa jublande läsare. Några har han lyckats med, sorgligt nog. Jesus är mäktig att lösa dem igen, som han löste kvinnan i Luk. 13:10—17, som satan hade hållit bunden i arton år. Det står att hon rätade på sig och prisade Gud, halleluja, och alla motståndare fick blygas, även synagogsföreståndaren, *men folket glädde sig över vad Jesus gjorde*. Prästen Sakarias hade satan lyckats tysta munnen på genom den farligaotron. Han fick besök av ingen mindre än ängeln Gabriel. Han kom direkt från himmelen med ett trons budskap om bönhörelse. Gud hade sänt honom med detta glada budskap: "Frukta icke, Sakarias, ty din bön är hörd, och din hustru Elisabeth skall föda dig en son, och honom skall du giva namnet Johannes." Hur reagerade han inför detta trosbudskap? Ja, lyssna! "Hur skall jag veta detta?" sade han. Han tänkte då på hur gammal han var, och hur gammal Elisabeth var, och så tänkte han: "Det går inte för Elisabeth att föda en son, nu på sin ålderdom!" Det dröjde säkert länge därinne i templet, för det står ju att folket

E. C.

stod och väntade på Sakarias. Tänk om han hade trott budskapet såsom Maria, som sade till ängeln: "Se jag är Herrens tjänarinna. Ske mig som du har sagt!" Luk 1:38. Då hade han haft ett friskt trosbudskap att bära fram till folket, som stod där hungrande efter livets ord. Han kommer i stället stum ut ur helgedomen. Må Jesus hjälpa oss att tro enkelt och barnsligt på honom, så att vi inte står där stumma av otro inför de hjälpbehövande. Men Sakarias blev härligt löst igen, tack och lov! När barnet Johannes föddes skulle han omskras efter åtta dagar, och så skulle han ha ett namn. Ängeln Gabriel hade sagt till Sakarias, att han skulle giva honom namnet Johannes, Elisabeth sade att han skulle heta Johannes. Men de andra, som var där sade: "I din släkt finnes ju ingen, som har det namnet." Då påminde Sakarias sig om vad ängeln Gabriel hade sagt, därför skrev han på en tavla: "Johannes är hans namn." I och med detta bröt han med otron och med slakten, den vrånga slakten, som alltid skulle vara med. Då återfick han tro, och hans mun öppnades, och tungan löstes. På nytt får han prisa Gud och profetera, halleluja! *Ja, Gud hade tilldelat tron alla välsignelser, inte en finns kvar till otron*. Det hjälper inte om det är fråga om präster eller predikanter. Gud har inte anseende till personen. Du, som är trosfrisk, var på din vakt när satan kommer med sina listiga angrepp, så att du inte blir stum. Och du som är tyst och torr, prisa Herren igen, för att han löser de bundna,

ty utsikterna är alltid lika ljusa som Guds löften är fasta. Då skall du snart åter börja jubla och lovprisa Herren, till stor välsignelse i den församling du tjänar.

Vi blir också starka i Herren, när vi lovprisar honom. Guds lov och inre kraft går alltid hand i hand. Jag läste, att det fanns en del kristna i England fordom, som blev smädade på grund av att de sjöng psalmer och prisade Gud. Dessa kallades för Cromwells järnsidor. Cromwell var en mäktig engelsk fältherre på den tiden. Ja, tack och lov, Guds psalmsångare har järnsidor. Läs Efes. 5:18—19. Många vill tala illa om varandra, men här står det *att vi skall tala till varandra* i psalmer, lovsånger och andliga visor. Vi skall också sjunga och spela till Herrens ära i våra hjärtan, och så klappar vi i händerna allesamman. Ps 47:2. Då blir vi riktiga järnsidor mot all världslighet, som vill tränga in i församlingarna i dag. Glory, glory, glory, halleluja! Perioder av andlig kraft i församlingarna är alltid sådana, som genljuder av Guds lov. Lovprisningen och tacksägelsen är upprättelsens signatur. "När Herren åter upprättade Sion, då voro vi såsom drömmande. Då blev vår mun uppfylld med löje och vår tunga med jubel" Ps. 126:1—2. *Upprättelsen började med Guds folk, Esra 1:5, med Sion*. De tog ned harporna från pilträden och farväl till dem som plågat dem, sedan drog de åstad ut i frihet under jubel och sång. De utomstående sade: "Låt oss gå med eder, ty vi har hört att Gud är med eder" Sak. 8:23. Ja, när Herren är med sitt folk, då hörs det. 4 Mos 23:21. De segrar då över sina fiender. När Israels barn, med Mose i spetsen, hade kommit över till

andra sidan av Röda havet, och egyptierna, med Farao i spetsen, låg på dess botten, då sjöng Mose och Israels barn en härlig lov-sång, 2 Mos 15. Profetissan Miriam, Arons syster, tog en puka i sin hand, och alla kvinnorna följde efter henne med pukor och dans, 2 Mos 15:20. Ja, vem kunde hindra de dansande, när egyptierna var tillintetgjorda och Israels stammar var fria från sina plå-gare?

Hur skall vi komma in i denna härliga frigörelse och lovprisning? Många är inne i denna härliga frihet. De jublar inför Guds ansikte, men dessa har också betalat priset. De sjunger: "Däre för världen (och även skenkristna) men salig i Gud. Det är underbart!" Men till dig, som står på stranden, när strömmen flödar, vill jag säga: "Det är enkelt, men på samma gång svårt att komma in i denna härliga jubelatmosfär, ty det gäller ju livet. Man får inte vara rädd om prestigen, som är en finare be-nämning på högmod. Människan är av naturen stolt, och fast det inte finns någon nåd för gamle Adam, så vill han gärna vara med och bromsa. *Han går gärna med på både bön och fasta, bara han slipper att dö.* Men gamle Adams plats är på själens kyrkogård, Där skall han ligga, och reser han sig upp så använd trons stav att ku-va honom med. Jesus blev den siste Adam, en levandegörande ande, 1 Kor 15:45. De andra adams-personerna dog i dopets grav, Rom 6:4. Så skall vi då hålla fö-re att vi är döda från synden, och lever för Gud, och vandrar i ett nytt väsende i liv. Låt inte ko-nung Jag vara med och regera! Hör inte på honom, när han sä-ger, att du kan offra lite pen-ningar till Guds verk i stället för lovets offer. Du hör ju till de stilla i landet. Du gör det du kan, och så kan du inte mer. Jag upp-manar dig då att citera högt Ps

4:6, "Offren rätta offer, och för-tröstan på Herren." Manar Her-ren dig att offra pengar, så gör det, och manar han dig att offra lovets offer, så gör det. Då blir det rätta offer, och sedan kan du förtrösta på Herren. Det kanske inte blir så lätt i början, men det blir efter Ordet, och då står Gud bakom sina löften. Men det är här fråga om lovets offer. Att jubla när man är salig, det är inget of-fer. Men när det går emot, när jaget är emot, när torra läsare är emot, när satan är emot, då är det offer att prisa och lova Herren. Vågar du bryta med allt, och göra som David i Ps 27:6? Han säger: "Jag vill offra i hans hydda jub-lets offer". Ändå hade han fiender runt omkring sig. Gör du så, då skall Herren göra med dig som han gjorde med David, han skall lyfta dig upp i segerställning högt över dina fiender.

Nu kommer vi till den enkla troshandlingen, som består i att vi öppnar vår mun vitt upp och prisar Herren, Ps 81:11. Uppma-ningen i texten gäller även oss. Loven Gud i församlingarna! Ja, men det går väl ändå säger du. Jag kan väl lova Gud i hjärtat, tyst för mig själv! Det är väl inte alla, som skall prisa Gud högt. David säger, att Herren lade i hans mun en ny sång, Ps 40:4. Gud öppnade inte munnen på Da-vid och lade ner denna sång. Nej, han fick själv öppna munnen, då lade Herren ned i hans mun en äkta lovsång. Jag tror att alla, som har fått syndernas förlåtelse, har fått denna lovsång nedlagd i *munnen*, och har Herren lagt den där, så finns den där, hur det än känns. Det var inte i hjärtat, men i munnen lovsången lades. Därför säger David: "Med jublande läp-par lovsjunger min mun, Ps 63:6. Och i Ps 71:8 säger samme för-fattare. Låt min mun vara full av vad? Av knot, av skvaller, av tvivel, nej, av ditt ord. Herrens

lov, inte mitt lov, inte människors lov, Herrens lov! Hela dagen sä-ger han. Ingen tid blir över till skvaller då. Tänk så härligt! Man behöver aldrig känna äckel, fast-än smaken därav finns kvar i munnen hela dagen.

O min käre vän, börja prisa Gud. Gör denna enkla, men dock svåra troshandling, som Gud fordrar av dig. Lova Herren i för-samlingarna, och du skall bli va till välsignelse både för dig själv och för andra.

Tänk om vi alla troende kom-me in i församlingen med tack-sägelse, och komme inför hans an-sikte med fröjderop, Ps 100, om vi alla endräktigt och med en mun prisade vår Herre Kristus, Rom 15:6, när vi kommer tillsam-mans i våra möten. Då skulle snart mörkrets makter fly. Det är dessa osynliga fiender, som vi har att göra med i mötena, och som vill stänga, så att det skall gå trögt att sjunga och tala. Nej, låt oss i Jesu namn öppna eld med vår trosfriska lovprisning i bör-jan av våra möten, så skall mörk-rets makter ge vika, som de gjorde fordom. Det står ju, att *när Da-vid spelade på sin harpa och sjöng för Saul, kände hand lindring, och den onde anden vek ifrån honom*, 1 Sam 16:23. Läs också 2 Krön 20:22! "Så låtom oss då, genom honom alltid till Gud frambära ett lovets offer. Det är en frukt från läppar som prisa hans namn." Hebr. 13:15.

Vad blir då resultatet av en-dräktigt lovprisande?

Jo, all tröghet och bundenhet försvinner från början av våra möten, även otron, som är en en-vis fiende, får ge sig på flykten. Fariseerna, Jesu värsta fiender, flyr och alla negativa tankar för-svinner från de rätta israeliterna. Du kan inte prisa Gud och tänka negativt på samma gång. Försök, får du se! Den som predikar kän-ner en härlig öppenhet för ordet,

Evangelisering bland Kikuyu-folket

För något över en månad sedan gjorde jag en resa tillsammans med br. Olsen till Nyere. Det var med spänning jag sett fram emot denna resa, emedan det talats så mycket om denna folkstam den senaste tiden. Den är ju mer aggressiv mot de vita än någon annan stam här i Öst-Afrika. Det fick vi också belägg för, då vi på vår resa närmade oss Nyere. Det var ganska tätt mellan polis-

det går "smort". Orden studsar inte tillbaka till predikanten igen. Nej, de sjunker ned i de öppna hjärtana. Halleluja! Det blir inte som när Severin Larsen predikade på en plats. Det var väldigt trögt och bundet i mötet. Läsarna satt och stirrade i golvet, när han predikade ordet. Då vände han på det och berättade en trevlig historia. Alla lyste upp med en gång. Han sade då till dem: "Först gav jag er en näve korn, men det ville ni inte ha. Sedan gav jag er en säck hö, och det åt ni upp." Må Jesus hjälpa oss så att vi aldrig föraktar det härliga Ordet. Nej, den som lever för Jesus och prisar honom, han har alltid god aptit. en sådan vill inte ha halmen när han kan få säden, Ordet. Han sitter och lyssnar sig till liv i såliga möten och känner sig inte besvärad av vare sig gäck, sömn eller vanmakt. Låt oss nu alla vara *lydiga* och lova Herren i församlingarna. Jesus skall då driva otrons härar på flykten och ge oss härliga pingstmöten med själar vid korset, med hälsa för sjuka kroppar och med dop i den Helige Ande och eld för de långtande. "Seger, seger, härlig blodköpt seger! Seger, seger, seger alla dar! Visst som Herren lever, Gudakraft han giver och åt den, som *lyder*, Seger alla dar!" Amen!

spärrarna utmed vägen. De spärrade av vägarna med spikmattor, så det fanns nog ingen chans för eventuella upprorsmakare att fly. Det såg litet kusligt ut med dessa beväpnade polismän vid vägspärrarna.

Vi hade f.ö. inga svårigheter under resan, utan vi kom lyckligt fram till Nyere. På flera platser såg vi polisbilarna överfyllda med upprorsmakare, som blivit arresterade. Uppe i Meru, som ligger 100 engelska mil från Nyere, såg vi ett stort fångläger. Ja, det ser inte så särskilt ljust ut, men vi hoppas, att även dessa orosmoln skall ge vika. Det kan också tilläggas att folket är katolskt. Om vi skall se på omständigheterna, har vi inget här att göra, men Gud vare tack för den seger, som finnes i Jesus Kristus!

Evangelium har trängt in med stor kraft, trots hårt motstånd från katolikernas sida. I Embo, som ligger 55 engelska mil från Nyere, arbetar fem evangelister. En av dem, som heter David Acheng, blev slagen i huvudet av en vit katolsk präst, så att han måste föras till sjukhuset för att få skadan omsedd. Den katolske prästen sade, att evangelisten kommit för att förstöra det arbete, som han byggt upp under många år. En annan broder blev slagen över armarna. På denna tid har verket gått enormt framåt. Under en tid av fyra månader har 185 människor blivit frälsta och döpta. Nu är det en tid sedan vi var där, så församlingen har ökat en hel del sedan dess. Alltsammans är Guds nåd, och det prisar vi Herren för.

Vi besökte elva olika platser där evangelisterna arbetar. Det var mycket intressant att träffa dessa bröder och höra dem vittna om sina upplevelser. Arbetsfältet

är mycket stort, och vägnätet mellan de olika platserna är tillsammans över 300 engelska mil. Broder Daniel Uvolo, som är den ledande brodern, har ett mycket stort ansvar, och han behöver mycken förbön. Det har varit arbetsamt för honom att cykla mellan de olika platserna för att övervaka arbetet, men nu har han fått en motorcykel, så han kan nu taga sig fram på ett lättare och snabbare sätt.

Nyere är ett mycket vackert land. Det ligger 5747 feet (eng. mått) över havet. Klimatet är underbart däruppe. Det är inte så varmt som i Mombasa.

Kikuyu-folket är ett mycket duktigt folk. De arbetar coh strävar med sina kaffe- och teplantager, som de på ett mästertligt sätt anlagt etagevis på de branta sluttningarna.

Forts. sid. 7

TRO

Forts. fr. sid. 8

sinnen. Att tala utifrån det man ser, innebär att giva våra sinnen företräde över Guds Ord. Tron är Guds väg, den är motsatt människans väg. Gud säger: "Mina tankar är inte edra tankar, ej heller är edra vägar mina vägar." (Jes. 55:8). Guds väg för dig är att hålla ditt sinne, dina öron upptagna av Hans Ord, medan han låter det ske.

Människans väg är att hålla sitt sinne på sjukdomen, sina öron vända till dem, som talar om att man skall vara försiktig, sina ögon på symtomen och ha sitt hjärta fyllt med fruktan och modlöshet.

Men Guds order för att göra Hans Ord till "hälsa för allt kött" är att giva all vår uppmärksamhet till Hans Ord. Allena, att tro det och bekänna det även om symtomen motsäger det.

EVANGELISERING BLAND
KIKUYU-FOLKET.

Forts. från sid. 6

Sammanlagt är det 28 evangelister, som arbetar i Nyeredistriktet, och även några människor ur kikuyu-stammen är med och vittnar. En av dem har varit Mau-Mau-ledare. Han heter David Machara och har sitt arbetsfält på en plats som heter Kiombe. Gud har använt honom till rik välsignelse för sitt folk. På denna plats har missionen fått en tomt, och på den har de infödda börjat uppföra en kyrka. Denne broder har mött en del motstånd från katolikerna. Vid ett tillfälle, då han stod och talade i ett möte, kom en man och hällde brännvin över huvudet på honom och sade att han skulle döpa om David till katolik. De religiösa människorna är sig lika oavsett vilken kategori de tillhör. Alla arbetar de emot Guds verk. Men det verk, som är av Gud, kan ingen stoppa, och samma regel gäller över allt i denna världen. Det är så sant som aposteln Paulus skriver: Gud va-

re tack som i Kristus Jesus alltid för oss fram i segertåg. Det är i sanning en stor uppgift, som vår Herre Jesus Kristus i Matt. 28: 19—20 har givit oss. Må vi alltid ha det klart för oss, att det gäller att gå ut, och inte stänga in sig mellan fyra väggar för att ha det lugnt och skönt.

"Säg, har du räddat någon själ från döden och någon syndare från villsam stig? Du säkert kunnat göra mer för Jesus, när Han så mycket gjort för dig." Må Gud välsigna Eder alla!

Edra medarbetare i Herrens stora vingård.

Margareta och Gunnar

PÅ GUDS EGNA TRÖT-
TA HELGON ANDEN
FALLER ÄN!

OCH PÅ DIG NU KAL-
LAR FRÄLSAREN. SÅ I
TRO SE UPP TILL HON-
OM STÄLL DIG I HANS
HÄGN!

DÅ SKALL HAN GE DIG
SÄRLAREGN!

Från läsekretsen

Hjärtligt tack för det kära "Midnattsropet", som redan varit mig till så stor välsignelse. Första numret av tidningen erhöj jag genom den käre broder Sällström. Just då var han här i Vallsta, som ligger i Hälsingland och hade möten, och Gud ledde det så att jag fick vara med.

Jesus hade sett min årslånga längtan och brottningskamp. Jag hade tidigare varit i kontakt med en del fria vänner i Småland. Men eftersom jag kände mig så ensam, kom jag i tvivel och spösmål om detta verkligen var rätt eller inte. Jag hörde mest talas om osund splittring o. s. v. men där i Vallsta löste Herren mig på ett härligt sätt, så jag blev grundmurad i min övertygelse att jag var och är på rätt väg. Pris ske Jesus! Halleluja.

Nu på Sällströms sista mötesserie i Ljusdal, var jag bjuden att få bo i det hem där broder Sällström bodde, för att få vara med på dessa fria vänners möten. Men i stället för att få höra honom, kom jag dit, när de hade lagt honom på bår och ordnat en liten enkel, men mycket andemättad himmelsk minnesgudstjänst efter honom.

Det kändes så oerhört smärtsamt på något sätt just för mig, tyckte jag. Jag hade ju fått så mycket välsignelse genom honom. Man fäster sig alltid vid sådana bröder och systrar.

Jag är så glad att Jesus lever och att jag får vara med i denna härliga väckelse. Nu är det en system till som öppnat sig helt för denna fria ande. Vi lyder nu ert råd, samlas och beder när vi får tillfälle, med visshet om att Jesus är, där två eller tre är samlade. Vi väntar att under och tecken skall ske efter bibliskt mönster i denna väckelse. Gud välsigne Er alla där i Örebro.

S. E.

Den som tror och bliver döpt...

Korten är tagna vid ett par dopförättningar i Örebro Fria Församling. På ovanstående kort ses broder Donald Bergagård döpa en ung syster till Kristus i Svenska Frälsningsarmens lokal. På kortet till höger är det broder Agne Bark, som döper en nyfrälst och andedöpt broder i Kumlasjön. Det var två mycket förunderliga dopförättningar. Mycket folk var med, och Herrens kraft var mäktigt verksam. A. I.

TRO!

Många beder om välsignelser, som Gud har lovat, men de kommer inte att tro att de har mottagit svaret, förrän de kan känna och se det. Detta är inte tro. Tro, betyder att du är övertygad att vad Gud lovade, och det som du bad om, är ditt, att du har mottagit det även innan du kan se och känna det. Denna tro är baserad på Guds löften allena.

Det är som ditt naturliga sinne och din tro utkämpar sina största strider. Här är kampplatsen för ditt förnuft och Guds ord.

Du beder om helbräddagörelse, men ibland uppenbarar sig inte svaret ögonblickligen. Du känner fortfarande smärta och feber. Guds Ord förklarar att "genom Hans sår är du helad." Förnuf-tet säger, att sjukdomen fortfarande finns kvar. Det är här, som du måste överge ditt förnuft och tro Guds Ord, du ger inte uppmärksamhet åt vad du ser och känner, utan du uppmärksammar bara vad Gud säger i sitt Ord.

I Ordspråksb. 4:20—22 läser vi: "Akta på mitt tal, böj ditt öra till mina ord. Låt dem icke vika ifrån dina ögon, bevara dem i ditt hjärtas djup. Ty de äro liv för envar som finner dem, och en läkedom för hela hans kropp."

Du undervisas här att hålla ditt sinne, dina öron, dina ögon och ditt hjärta uppfyllda av Guds löften allena. Detta utesluter alltid fruktan, otro och modlöshet. Gör detta, och Hans Ord skall verka med hälsa i hela ditt kött. Gud sänder sitt ord och helar dig, Ps 107:20.

Gud har utrustat varje människa med fem naturliga sinnen. Dessa är hörsel, smak, lukt, kän-

av **T. L. OSBORN!**

sel och syn. De är naturliga, och givna oss att styra oss i denna naturliga värld.

Men Gud har också planterat i varje människas hjärta ett mått av tro (se Rom 12:3).

Våra fem sinnen är *naturliga*, men vår tro är andlig eller övernaturlig. Det är genom våra fem sinnen som vi känner kunskap, men det är inte genom våra sinnen, som vi känner Gud. Vi känner Gud genom vår tro och inte i åskådning (2 Kor. 5:7).

Våra sinnen är inte hjälpmedlen varigenom vi kan känna Gud och mottaga hans välsignelser. Många, som beder, skulle inte tro att de mottagit bönesvar, om de inte kunde känna eller se det. De har inte lärt vad tro är.

Det finns tre attityder med vilka människor betrakta Guds skrivna ord:

1. *De "samtycka" att det är sant.* De se Ordet. De beundrar och läser det. De kommer ihåg hela kapitel och citerar dem. De älskar och respekterar det. De säger: "Det är sant, men inte i mitt fall. Jag förstår inte varför jag inte kan motta de utlovade välsignelserna, men jag vet att Ordet är sant. Det är en underbar bok. Jag älskar den så!" Längre än så går de inte, de kommer inte att handla på Ordet.

2. *De tro det som de "känna".* Du hör dem säga: "Jag mottog aldrig helbräddagörelse, när de bad för mig, men jag mottog en stor välsignelse. O, jag är säker på att jag håller på att bli helad. Jag känner mig så mycket bättre.

Jag kände något, när jag bad, så jag tror att Gud hörde mig." Eller de säger: "O, jag har bätt så ofta, men jag känner aldrig någonting." De tror bara om de ser eller känner. Detta är aldrig tro.

3. *De tro Guds Ord.* De handlar på hans Ord. Dessa människor är det, som har verklig tro. Du hör dem säga: "Om Gud säger det, då är det sant! Om Guds Ord säger, "Genom Hans sår är jag helad" då är jag helad! Om Gud lovar att tillgodose alla mina behov, då gör Han det!" De handlar alltid därefter. Man hör dem säga: "Gud är vad han säger sig vara. Jag är vad Guds Ord säger mig vara. Jag kan göra vad Han säger att jag kan göra." Och de handlar på denna grund, ytterst beroende av Hans Ords *okeränkbarhet*. För dem "vakar Gud över sitt Ord för att uppfylla det", för att se till att inte ett ord utebliver.

Tron säger: "Jag har det nu! Det är skrivet! Det är mitt! Pris ske Herren! Verkligen tro vilar uteslutande på: "Så säger Ordet!"

Tron är oberoende av våra naturliga sinnen. Tron är verkligheten av vad sinnena registrerar som ingenting.

Det råder en ständig kamp mellan våra sinnen och vår tro.

Våra sinnen föra krig och revolterar mot Guds Ord. De disputerar och kämpar och säger att det inte är så, därför att det inte kan kännas och ses.

Men tron förklarar lugnt, "Det står skrivet! Guds Ord förklarar det, så det är sant!"

Att tala i tro, betyder att giva Guds Ord företrädet över våra

Forts. å sid. 6.